
Z żałobnej karty • Obituary Notices

Profesor Armin Löwe
(ur. 17 października 1922 roku w Miśni w Saksonii,
zm. 27 października 2001 roku w Heidelbergu)

Zmarły, po krótkiej 3-dniowej chorobie, Profesor Armin Löwe był jednym z najwybitniejszych europejskich uczonych surdopedagogów. Jego pionierskie zasługi dla koncepcji rozwoju wychowania słuchowo-językowego dzieci niesłyszących, przede wszystkim w Niemczech, a także w Europie, są bezsporne. Był nie tylko wybitnym teoretykiem w zakresie surdopedagogiki i audiologii pedagogicznej, ale i wybitnym metodykiem.

Zanim podjął pracę, najpierw jako wykładowca, a później profesor w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Heidelbergu, pracował w latach 1951-1961 jako nauczyciel w szkole dla dzieci niesłyszących. W roku 1959 założył w Heidelbergu pierwszą w niemieckojęzycznym obszarze językowym poradnię pedoaudiologiczną dla rodziców małych dzieci z uszkodzonym słuchem, którą kierował do roku 1966.

Profesor Armin Löwe w roku 1966 rozpoczął pracę w charakterze wykładowcy pedoaudiologii w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Heidelbergu. W 1970 został mianowany profesorem pedoaudiologii, zaś w roku 1993 profesorem pedoaudiologii i surdopedagogiki.

W trakcie niezwykle aktywnego życia ukazało się ponad 600 publikacji, w tym 30 książkowych, 200 wydano po przejściu na emeryturę w roku 1988. Wiele Jego artykułów, opracowań i książek tłumaczonych na liczne języki zostało opublikowanych także w języku polskim. W swojej działalności nie ograniczał się tylko do Europy. Jako rzeczoznawca bądź wykładowca był w ponad 30 krajach, w tym w Indiach, Bangladeszu i Pakistanie, gdzie m.in. uczestniczył w planowaniu i budowie centrów audiologii dziecięcej. Za swoją działalność został w Niemczech odznaczony Federalnym Krzyżem Zasługi na Wstędze.

Profesor Armin Löwe jest twórcą koncepcji wychowania w języku dźwiękowym w domu rodzinnym dziecka z uszkodzonym słuchem w wieku przed-szkolnym (tzw. Hausspracherziehung), a także inicjatorem wychowania integracyjnego tych dzieci (integrierte Beschulung) oraz wychowania słuchowego (hörg-errichtete Erziehung).

Był osobą głęboko wierzącą – katolikiem konsekwentnie i bez rozgłosu reali-zującym swoją służbę dla osób z uszkodzonym słuchem w Europie i poza jej grani-cami.

Profesor Armin Löwe był także bardzo żywo zainteresowany Polską i rozwo-jem polskiej surdopedagogiki. Wielokrotnie przyjeżdżał z wykładami do naszego kraju. Nie dbając o profity i honoraria, godził się bezinteresownie publikować swoje artykuły i wydawać swoje książki.

Regularnie też współpracował z redakcją „Słuchu”. Miał w nim swoją kolum-nę – *Informacje ze świata*, w której, już pośmiertnie, przez jakiś czas będą się jesz-cze ukazywały opracowane przez niego informacje o sytuacji niesłyszących i prob-lemach związanych z ich rewalidacją. W jednym z następnych numerów „Słuchu” ukaże się Jego ostatni artykuł nadesłany 3 sierpnia 2001 r. pt. *Neue Definitionen einiger audiologischer Begriffe*.

Ostatnią zwartą publikacją Profesora jest wydana w roku 2001 praca z zakresu historii surdopedagogiki: *Ehemals deutsche Gehörlosenschulen im heutigen Polen. Ihre Entstehung und ihre Geschichte*. [Niedergeschrieben von Professor i. R. Armin Löwe, Pädagogische Hochschule Heidelberg, wyd.: Pfalzinstitut für Hörsprach-behinderte, Frankenthal]. Motywem powstania książki – jak twierdzi Autor we wstępie – były wizyty w Polsce – pierwsza w 1987 roku, na zaproszenie ZG PZG – i zwiedzenie szkół dla dzieci niesłyszących w Szczecinie i Wrocławiu. Profesor był szczerze zainteresowany osiągnięciami pedagogicznymi w polskich placów-kach, mimo obiektywnie trudnych warunków nauczania. Z kolei w latach 1988 i 2000 Profesor zwiedził także ośrodki szkolno-wychowawcze dla dzieci z uszko-dzonym słuchem w Warszawie, Krakowie, Szczecinie i Poznaniu.

Pogrzeb Profesora odbył się w ścisłym gronie rodzinnym. Jego życzeniem było, aby nie składać na grobie kwiatów i wieńców, a zamiast tego wraz z osobami za-interesowanymi projektami pomocy dla niesłyszących wpłacać datki na hasło: „Armin Löwe” – Hörgeschädigtenprojekte der Andheri-Hilfe e.V., Konto 40006, Sparkasse Bonn, BLZ 380 500 00.

Bogdan Hoffman

Wskazówki dla autorów czasopisma „Audiofonologia”

1. „Audiofonologia” jest czasopismem o tematyce interdyscyplinarnej. Publikuje artykuły po-swięcone zaburzeniom słuchu, głosu i komunikacji językowej adresowane do pracowników naukowych, lekarzy, logopedów, pedagogów, psychologów i innych specjalistów interesujących się powyższą problematyką.
2. Artykuły powinny być zatem pisane językiem naukowym, lecz zrozumiałym dla niespecja-listów w danej dziedzinie. Wskazane jest wyjaśnianie specjalistycznego słownictwa oraz wprowadzanych skrótów. Należy unikać nadmiernej liczby cytowań oryginalnych prac, odsyłając czytelników do artykułów przeglądowych.
3. Objętość artykułu nie powinna przekraczać 1 arkusza autorskiego, tj. około 20 stron znorma-lizowanego maszynopisu (łącznie ze spisem literatury, tabelami i ilustracjami).
4. Prace należy nadsyłać w formie maszynopisu w 2 kopiach na białym papierze formatu A4 oraz 1 kopię na dyskietce, napisaną edytorem tekstu Microsoft Word, bez formatowania i wymuszania przenoszenia.
5. Teksty powinny być pisane czcionką Times New Roman CE, 11 pkt, z podwójnym odstępnem między wierszami i lewym marginesem około 4 cm, bez używania wyróżnień (podkreślanie, pisanie kursywą, spacja). Wskazówki dotyczące wyróżnień w tekście oraz miejsca wstawiania ilustracji i tabel należy zaznaczać ołówkiem na marginesie maszynopisu. Wszystkie śródtytuły piszemy czcionką tej samej wielkości, a ich gradację zaznaczamy na marginesie ołówkiem: I-, II- lub III-rzędu. Należy numerować strony. Na oddzielnej, nienumerowanej stronie tytułowej podajemy tytuł pracy, imię (pełne brzmienie) i nazwisko autora(ów), nazwę i adres zakładu pracy, adres zamieszkania, numer telefonu, telefaksu i adres poczty elektronicznej (E-mail).
6. Tabele prosimy o dostarczanie w osobnych plikach, w formacie Microsoft Excel.
7. Cytowane w tekście prace zaznaczamy przez podanie nazwiska autora(ów) i roku publikacji w nawiasie kwadratowym, np. [Kowalski, Nowak 1998]; [Kowalski (i in.) 1995]. Cytowaną literaturę należy zestawiać na końcu maszynopisu w kolejności alfabetycznej według nazwisk autorów w następujących formatach:
 - artykuł: Kowalski J. [1995]. Tytuł pracy w języku oryginału. "Nazwa czasopisma lub przyjęty skrót nazwy czasopisma" (zgodnie z nomenklaturą międzynarodową), tom(zeszyt), strony od-do.
 - rozdział: Nowak M. [1998]. Tytuł rozdziału. W: Inicjały i nazwisko(a) redaktora(ów). (red.). Tytuł książki. Ss. od-do. Miejsce wydania: Nazwa wydawnictwa.
 - książka: Nowak T. (1999). Tytuł. Miejsce wydania: Nazwa wydawnictwa.
 - wydanie zbiorowe: Nowakowski J. (red.). [2000]. Tytuł.
8. Dla artykułów i książek angielskich przyjmuje się pisownię z małej litery. W przypadku roz-bieżności dotyczących danych bibliograficznych między tekstem pracy i bibliografią Redakcja przyj-muje wersję podaną w bibliografii.
9. Do maszynopisu należy dołączyć na oddzielnej kartce w języku polskim i angielskim: tytuł, streszczenie informujące o zasadniczej treści artykułu (ok. 200 słów) oraz słowa kluczowe (3-5).
10. Rysunki, schematy i fotografie (oryginały i 2 kserokopie) muszą być dostarczone łącznie z maszynopisem w osobnych plikach, w dowolnym formacie lub w formie nadającej się do reprodukcji. Na odwrocie należy zaznaczyć ołówkiem ich numerację oraz nazwisko(a) autora(ów) i kilka pier-wszych słów tytułu pracy. Rysunki powinny być wykonane w skali 1:1 (maksymalna szerokość - 12.5 cm, a wysokość - 19.5 cm) lub większej, czarnym tuszem na kalce, a w przypadku rysunków wyko-nanych techniką komputerową - wydrukowane na białym papierze drukarką laserową (oryginał na dyskietce). Opisy na rysunkach powinny być wykonane czcionką odpowiedniej wielkości: nie mniejszą niż 12 p. dla rysunków w skali 1:1 lub odpowiednio większą, tak aby po zmniejszeniu do druku opis był czytelny. Kolorowe ilustracje mogą być umieszczone wyłącznie na koszt autora(ów) lub instytucji.
10. Autorzy otrzymują 10 odbitek i 1 egzemplarz autorski.